GS 672

Trenne
Helt wackra, och alt för Nöjsamma
Kjärleks-

Wisor,

Den Första:
Är et Samtal emellan
Olle och Brita, I
Som de hållo på ängen i Sommars,
när de togo torrhö; angående at
bygga et Hjonelag tilhopa.

Den Andra och Tredje:
Om Giftermåls
Oro och Ro,
Wid et wackert Bröllop, Korteligen
betracktat, af Twänne giftwuxne
Grann-Drängar.

Alla Tre kunna sjungas under sina wanliga
och wackra Melodier.

Gefle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

För någon tid sedan det hände sig så: At Olle just träffa sin kåra, På ängen, hon lysla at räfsa och slå, En bön han då månde begara Den som deß innehåll weta rätt will, Han måste här märka, och höra grant til, Ty wackert är något at lära.

Olle.

God morgon min Flicka min Brita så kjär, Är du här så bittid på ängen, Ack! wiste du huru jag kjär til dig är, Ack hade jag dig uti sängen, Jag skulle dig kyßa och klappa så kjäckt, Och famta så wackert som troß någon kneckt, Hwad tycks dig jag rör på den strängen.

Brita.

Å inte så hastigt ej eller så fort Kåra Gäße hwart wil du ta wägen Med orden som jag at dig hafwer försport, Hwad felas? hwi är du så trägen at tala om kyßa, om klappa famta? Hwad är wäl din mening och hwad wil du ha? Det säg mig hwar nu så benägen.

Olle.

Min mening är riktig jag annat ej tror, Min största Flicka och Fänta, Med dig jag tänker at bygga mitt bo, Låt mig icke länge få wänta, Förr'n du är så gunstig och gifwer mig ja, Det wore för mig ohiskeliga bra, Rent alswar min fagraste Gjänta.

Brita.

Din mening och tanka kan wara god nog, Och annat så kan jag ej sinna, än at derpå så leker din hog At du mig til Hustru kan winna Men tänk likwäl efter och grunda först rå, Hwad sku wi ta föda och uphåller få, Det är något til at besinna.

Olle.

Å kåra min Brita bry dig ej så hårdt, Om hwad wi sku äta och dricka, Ty för wår HERre det faller ej swårt, At oß ju altsammans tilskicka, Om wi bara troget be honom derom, Så är han wäl mot oß så milder och from, At Brödföda icke lär klicka.

Brita.

Det kan wäl så wara at GUD wil ge alt, Hwad oß kan tarfwa och trysta, Men det har han oß och jämwäl befalt, Arbetet flitelig systa, Ja bittida uppe och sent uti säng, Samt hålla därtill både Piga och Dräng, Då winnas kan något i grytan.

Olle.

Du talar helt rätt och om hälfan står bi, Så sku wi ej sådant förglömma. Och hwarken late eller tröge bli, Hwem skulle oß derför derömma, Men snabba och flitiga wara min sann, Som troß någon Qwinna och idoger Man Fast kroppen något skall ömma.

Brita.

Så bör det wara och så bör gå til, Om något i huset skal finnas; Ty många de komma som då hafwa wil, Hwar skal wäl alt tagas och

och winnas, Tjenstfolket och Barnen om wi nägra få Ska födas och klädas, utlagor också wil wara, det måste man minnas.

Olle.

Min kjära du jag ber en gång än, Låt bli at för sådant dig grufwa, Och med sådan låt wänd snarlig igen, Jag får eljest ondt i min lufwa, Tids nog på slikt tänka när wi hwarann få, Sej nu man först om jag ditt ja kan ernå, Ack gif mig ej korgen mina Dufwa.

Brita.

Til sådan en sak at gifwa straxt ja, Står icke just hos mig allena; Den makten mände jag icke än ha, Min Far och Mor kan det förmena, Du tala beskedligt til dem först härom, Och med deras swar til mig sedan kom, Helt bättre wi oß då förena.

Olle.

Det wil jag det skal jag och göra med flit Jag hoppas det lyckligt skall blifwa, Derpå jag också wil sätta min lit, Om de derpå handen mig gifwa. Courasje nu wågar och wandrar jag sta, Sen wil jag straxt komma som du mig omba, Mit swar til at för dig beskrifwa.

Brita för sig sjelf.

Nu Olle gick bort, men giß på hur det går Få se hwad min Far och Mor swara, För min del jag icke honom förimår, Fast han ej så rik mände wara; Och skulle jag icke få honom til Man, Så kan wäl lyckan tilskynda en ann, Der med har det slätt ingen fara.

Olle.

Wipp lustigt nu är jag tilbaka igen Hos dig min utkorade Flicka, Jag har nu fått ja at få dig til Wän, Af glädje mitt hjerta mänd picka, Jag wet du är hurtig du gifwer och ja, Så måste det wara och så wil jag ha, Så få wi til Bröllops oß skicka.

Brita.

Hwad Fader och Moder min lofwat har dig Der mot jag icke törs pruta, Men wil dig älska som du älskar mig, Och min hand i din hand nu sluta, Du är nu min Wän och min Olle så kjär Trowali mej om jag dig falsker nu är, Min trohet du altid skal njuta.

Olle.

Stor tack och guflan min skönaste Mö För handen och lofwen du gifwit, Med dig så wil jag lefwa och dö, Fast Prästen ej lysning än skrifwit, Dock skal det snart ske, och wårt bröllop skall stå En månad til, och si då heter wist så: Af Twenne, Et Hjerta nu blifwit.

Den detta nu skrifwit har sjelfwer och hördt, Det ena så wäl som det andra, Och alt för ro skull i pennan nu fördt, Derpå icke någon lär klandra, Så godt som han kunnat så har han bjudt til, Ungfolket god lycka man önska nu wil, Så länge i werlden de wandra.

Den

Den Andra:

Ach! Hwad fasligt bryderi Råkar man då icke i, När man skal sitt hus tillaga, Och en ägta Maka taga? Giftas, Giftas, Största oro giftas.

Swårighet sig wisar då, Förr'n man kan bekantskap få; Wänner, Kär'ngar skola mäkla, Och förslaget genomhäkla. Giftas ꝛc.

Blir det alswart frieri, Delas folket i parti, Måsta delen illa dömma, Fast än några wäl berömma. Giftas, ꝛc.

Han får ofta heta dum, Hon en sjolla, wäp ell' strum Alla lyten de uptänka, Båd' på Ung karl, Mö och Enka. Giftas, ꝛc.

Alswarsam om en då är, Får han heta arg och twär; är han lustig blir han toker, är han ung, straxt kallas sloker (gloper). Giftas ꝛc.

Hwad för oro blir det ej, När som Cloris gifwer nej? Mången då sit sinne bråkar, At han uti yrslen råkar. Giftas, ꝛc.

När man ändtlig gifter är, Möter oro, sorg, beswär: Uti huset ofta felar något utaf alla delar. Giftas, ꝛc.

Waggan börjar knarka jämt, Hwilket ej är något skämt, Barnen ropa, skrika, gråta, Drängar, Pigor illa låta. Giftas, ꝛc.

Man-

Mannen ofta blifwer wred, När i huset går på sned, Hustrun tör deraf bli wärre, Wördar Mannen ej för Herre. Giftas, ꝛc.

Många i sitt Hjonelag, Slåß och tråta natt och dag, Nu för det och nu för annat Swärja, at alt blir förbannat. Giftas, giftas, största oro giftas.

Den Tredje:

Lustigt är alt frieri När man får et godt Parti. Huset man med nöje bygger At med Hustrun der bo trygger. Giftas, Giftas, Största nöje giftas.

Gjerna uti 14 år Jacob trälar, om han får Täcka Rachel wid sin sida, Aktar ej hwad han måst lida. Giftas, ꝛc.

Gud, som öfwer alting rår, Gör at man wäl maka får, Fastän många mellan löpa, Giftermålet at omstöpa. Giftas, ꝛc.

Man ej aktar eller hör Det förtal som folket gör: ägta nöjen öfwerwäga Alt hwad Kär'ngar ha at säga. Giftas, ꝛc.

Tänk, i huset blir en wän, Som man älskar, och igen, Wördar samma Kärleks-lagar, Så i frost, som warma dagar. Giftas, ꝛc.

All olycka och beswär, Som gå huset tämlig när, Twå bäst bära och förtaga, Samt i bästa mätto laga. Giftas, ꝛc.

Ingen

Ingen wänskap öfwergår Ägta kärlek, när den får. Uti tro och dygd sig tända, Plär den aldrig taga ända. Giftas, rc.

Ljufligt när en ägta sång Pryds med Liljor, som en ång: Wackra Barn är större gåfwa Än man Gud derför kan lofwa. Giftas, rc.

Dygdig Maka kring sin Pol, I sitt hus, är som en Sol, Hon af hjertat alt wil frögda, Gör at alla bli förnögda. Giftas, rc.

Hör, wår Brudgum och wår Brud Detta alt med frögdeljud Jaka, och til alt ihopa, Hjertlig nöjde, rent utropa: Giftas, giftas, Största nöje giftas.

Öfwer bägge tilsamman.

Wi då önske bägge twå, At wårt wackra Brudpar må Altid rena nöjen åga; Och at alla kunna säga: Giftas, Giftas, Största nöje Giftas.

Exemplaret kostar 1 ß.